

"Cine vrea să cunoască ce va fi
trebuie să fină seama de ce a fost..."
(Proverb englezesc)

Cunoașterea la confluența celor două milenii*

Mihai Mihăiță

Ne-am adunat aici ca să dezbătem, cu simplitate și rigoare, problemele despre care știm cu certitudine intuitivă încă de pe acum că vor constitui îngrâșările majore ale milenului ce vine.

Astăzi în fața unor amenințări atât de grave, precum acelea care apasă asupra mediului înconjurător, nu putem să ne îngăduim ratarea unor întâliri importante pentru destinul nostru comun. Nu trebuie să ne mulțumim să descriem evenimentele - ceea ce ar însemna subestimarea potențialului uman - în loc de a încerca să le stăpânim. "Pentru a lua o decizie politică rațională", spune George Orwell, "trebuie să ai o imagine a viitorului". Viitorul, în concepția lui Federico Mayor, trebuie să se cristalizeze sub semnul comuniunii, sau - dacă nu - va fi sorosit eșecului. Comuniune, împărțire a cunoștințelor dobândite, care sunt încă privilegiul unui număr prea restrâns de indivizi. Împărțirea a patrimoniului altcuil de cultură, în toată bogăția diversității lor și cu preocuparea pe care o crotirese patrimoniului o implică. O împărțire a demnității de a trăi, în acord cu sine, cu semenii, cu mediul înconjurător.

În vârtejul de interacțiuni, care estompează granița tradițională, între practica științei și politica științifică, problemele care se ivesc sunt eterogene. Rămânând fundamentul științific, ele sunt totodată economice, culturale și politice și interdependente într-un sistem pe care analiștii politici îl consideră un tot indisociabil. Faptul că factorii de decizie neglijează să consulte comunitatea științifică este foarte grav.

Trebuie neapărat să abordăm planificarea științei și a tehnologiei sub un unghi complet nou, dacă dorim ca raporturile între știință și putere să fie concepute astfel încât să răspundă cerințelor complexe ale societății contemporane. Responsabilități politici ar trebui să cedeze în mod efectiv din puterea lor de decizie experților calificați și să accepte partea de incertitudine și de risc pe care o comportă în mod inevitabil opiniile ce le sunt împărțite. Dezvoltarea umană este o întreprindere comună, la care trebuie să participe nu doar instituțiile din sistemul național și organizațiile guvernamentale, dar și cele nonguvernamentale, toate mișcările asociative, fundațiile, toate elementele societății civile.

Fără a uita că factorul timp joacă un rol esențial în politică, diagnosticul pe care se sprijină formularea unei politici trebuie să fie cât mai complet cu puțință și să fie emis la timp. Prea lunga așteptare poate provoca daune ireversibile. Dar trebuie în același timp să ne ferim de orice exces de "planificare", căci creativitatea oamenilor de știință

* Conferință susținută de dl. dr. ing. Mihai Mihăiță la 8 noiembrie a.c., în cadrul lucrărilor celui de Al 25-lea Congres al AGIR

(Continuare în pag. 8)

Lucrările celui de AL 25-LEA CONGRES AL AGIR

La Congresul AGIR au fost invitate peste 90 de personalități marcante ale vieții științifice, economice și politice românești, de la Președinție, Guvern, Parlament, Academia Română, Fondul Proprietății de Stat, din instituții de învățământ superior, institute de cercetare ș.a., reprezentanți ai asociațiilor profesionale inginerilor afiliate și neafiliate la AGIR, precum și ai altor asociații profesionale din societatea civilă românească.

Dintre cei care au răspuns invitației AGIR, o parte au avut amabilitatea de a adresa - în nume propriu și/sau în numele instituției pe care o reprezintă - frumoase cuvinte de salut și urme de succes Congresului. În numărul de față prezentăm aceste cuvinte de salut ale invitaților, în ordinea luării de cuvânt. (Paginile 4 - 6)

Noi Membri de Onoare ai AGIR

Delegații la cel de Al 25-lea Congres al AGIR au confirmat în unanimitate noii Membri de Onoare ai AGIR, aprobați de Consiliu - personalități marcante ale ingineriei românești, cu activitate susținută pentru reafirmarea Asociației Generale a Inginerilor din România. (Pagina 6)

ASOCIAȚIA GENERALĂ A INGINERILOR DIN ROMÂNIA

UNIVERS INGINERESC

BILUNAR DE OPINIE ȘI INFORMARE
ANUL VIII * NUMĂRUL 22 (164) * 16 - 30 NOIEMBRE 1997 * 600 LEI

ROLUL INGINERULUI ÎN AGRICULTURA CONTEMPORANĂ

prof. dr. ing. Alexandru Moisuc,
decanul Facultății de Agricultură, USAB - Timișoara

Acum mai bine de 300 de ani, Jonathan Swift zicea: "Cel care face să crească două fire de bădă acolo unde până acum creștea numai unul, este de cel mai mare folos omeniilor".

Pentru a face acest lucru îți sunt necesare o serie de cunoștințe sau mai exact "să ai carte". Și cei ce au "cartea" ce li învață să facă așa ceva sunt **inginerii agronomi**.

Toată lumea cunoaște faptul că **agricultura** este una din cele mai vechi preocupări ale omului și că multă vreme, cunoștințele în domeniu se moșteneau din tată în fiu. Pe lângă aceste lucruri

foarte bune, acest sistem a generat și unele părimi, cum ar fi că la agricultura se pricepe oricine. Și, din păcate, acest lucru a fost propovădit chiar ca politică agricolă prea multă vreme. Pe de altă parte, acest sistem de moștenire a cunoștințelor a făcut ca pentru a fi agricultor să nu fie nevoie de studii teoretice, observare, experiențele fiind elementele de bază. A trebuit să apară ceva nou care să scoată oamenii din rutină. Și a apărut.

Pe vremea industrializării, în Anglia s-a introdus asolamentul Norfolk, care aducea noi și care făcea ca producția de grâu să se tripleze față de cea existentă atunci și care era de fapt aceeași de pe vremea Imperiului Roman și chiar înaintea lui. Nu mult după aceasta apar primele școli de agricultură, la început școli medii și, de peste 200 de ani, și cele superioare. La noi în țară, primii agronomi cu studii superioare se evidențiază acum 120-140 de ani. Ei au studiat la început în Franța și Germania. După primul război mondial apar școlile superioare de agricultură și în România și ele se dezvoltă foarte mult, ajungând ca, prin marea lor contribuție, agricultura română și în speță a Banatului, să aci ne aflăm, să fie dintre cele mai evaluate din lume.

Un rol important în dezvoltarea agriculturii l-au avut și "Camerele de agricultură",

unde activii ingineri agronomi cu chemare pentru meserie și cu mare dragoste pentru cei cărora le era destinată activitatea lor. În plus, existau o serie de ferme model conduse de ingineri agronomi și care reprezentau o școală vie pentru toți țărani.

Dar a venit nifericul război mondial. Cel de-al 2-lea. Și a venit Estul peste noi. Și dezastrul.

După 1945, numărul inginerilor din agricultură a crescut mult. Și calitatea lor a crescut, dar, evident, nu toți erau specialiști de mare valoare. Sistemul de școlanzare, fără "rebuturi", a făcut ca o parte din absolvenți să aibă doar titlul de inginer. Mai mult, prin anii '60 au fost făcuți câțiva ingineri agronomi prin Decret al Consiliului de Stat. La la latitudinea fiecăruia să judece aceste aberații.

De asemenea, unele elemente de politică, un fel de domiciliu forțat pentru agronomi, lipsa de informație, imposibilitatea aplicării cunoștințelor, precum și "indicțiile" economice care, în principal, constau din investiții necorespunzătoare și exploatare nerațională a resurselor din agricultură, au făcut ca dezvoltarea acestei importante ramuri să fie mult încetinită. Aceasta a făcut ca agricultura noastră să nu mai poată ține

(Continuare în pag. 3)

INGINERIMARI PERSONALITĂȚI

GHEORGHE CARTIARIU (1907 - 1982)

Cunoscut profesor universitar, cercetător de valoare mondială, creator de școală în domeniul radiocomunicațiilor și membru al Academiei Române

S-a născut la 8 august 1907, în comuna Borca, a localității pitorească din județul Neamț, fiind al treilea copil al inginerului Ion Cartianu și al Eufrosinei Cartianu, o femeie cultă, căsnică.

Școala primară o începe în comuna în care s-a născut și a continuat-o în comuna Dubrovăț, țiuțiuțiu, unde, după atâtă școală mult în interes de serviciu.

În timpul primului război mondial (1916-1918), copil fiind, a trăit ca marior orolnice provocate de confrăcături, a văzut răzli, mizeria refugiaților și dezordinea oamenilor, fapte de care își aminea cu tristețe și durere.

Tatăl său este mutat din nou în interes de serviciu, în anul 1918, de această dată la Bacău, unde pleacă cu toată familia. Aici, Gheorghe va urma cursurile liceului din oraș, până la absolvire.

Liceu a cursert ceea mai bune aprecieri și simpatia atât din partea profesorilor, cât și a colegilor. Din această perioadă a științei începe și pasiunea lui pentru știință. Ca elev, a fost colaborator al Gazetei Matematice, citor pasionat al literaturii franceze, admirator al lui Proust; avea inclinații spre muzică și juca lecții de pian și vioară.

În dormița de a zbură, a construit cu fratele lui, Paul, un pianor, pe care l-au tănat de pe o magazie, dar care a căzut, dezmembrându-se. Tot cu fratele lui a construit o altă "juacărie adevărată", un aparat de radiocercuire cu lămpi, realizare excepțională, cu care și-a unit colegii. Termină secția reală a liceului, în anul 1926, ca absolvent de onoare.

În același an se înscrie la concursul de admitere, la Facultatea de Electrotehnică (Politehnică din București), al cărui student devine la 19 ani și pe care nu o va părăsi până

la sfârșitul vieții. Parelle cu studiile la Politehnică, urmează și Facultatea de Matematică la Universitatea București. Ca student, a fost remarcabil de profesorii lui, care au observat la el, cu prielul semnificații, colozivității și nămeantă și nămeantă munda ordonat pe care o desfasură zi de zi. Nu s-a limitat să învețe numai cursurile predinate, a studiat și o vastă literatură de specialitate în domeniul fizicii și matematicii.

După ce a citit lucrarea fiziicianului H. Weil, "Raumzeit und Materie", nota: "... am găsit o expunere savantă a teoriei relativității, care mi-a fost mie, ca student în anul III, aleasă revelație a descoperirii unei lumi noi, lumea spațiului relativist".

În anul 1932, Gh. Cartianu obține titlul de diplomat inginer al Școlii Politehnice din București, Secția electrotehnică.

Activitatea Inginerească, didactică și de cercetare

În anul 1930 s-a instalat la nord de București, în comuna Băneasa, primul post de emisiuni radiofonice, la care au lucrat o pleadă de ingineri, pe atunci liniari, care s-au specializat în noua ramură în dezvoltare-electronica. Mulți dintre ei au devenit, de-a lungul timpului, personalități cunoscute.

Din anul 1933, inginerul Cartianu este angajat de Societatea de Radiodifuziune, pentru a lucra la Studioul București și la stația de emisie Otopeni.

Un an mai târziu, în 1934, este solicitat de profesorul Ernest Amosab să preia postul de asistent la cursurile de matematici speciale și geometrie descriptivă în Școala Politehnică. În același timp, prof. Tudor Tănăsescu îl solicită și ca asistent la cursul nou înființat de radiotelecomunicații.

În vara următoare, la București electronică, la începutul secolului XX,

deschide noi câmpuri de cercetare în fizica electronică. După ce, în 1904, fliema a inventat dioda și, în 1907, Lee de Forest trioda, G. Marconi realizează primele transmisiuni de radio-telegrafe. În cursul vieții sale, Gh. Cartianu a asistat la cele mai importante invenții în domeniul electronicii și și-a adus contribuția originală la utilizarea acestora în practica curentă, prin perfecționări, invenții și teorii originale.

Începând din anul 1937, renunță la postul de la Societatea de Radiodifuziune și rămâne ca asistent la Catedrala de radiocomunicații, dedicându-se cu pasiune cercetării, proiectării și realizării numeroase instalații. După studii și cercetări laborioase, care au durat timp de câțiva ani, în 1940 publică o serie de articole privind stabilizarea sistemelor electrice lineare și nelinare, prin care a formulat noi criterii de stabilitate, cunoscut sub numele de "Criteriul Cartianu-Loewe". În același an a devenit colaborator unor reviste de specialitate din străinătate, ca: L'Ōnde Electrique; Electronics Letters; Annales des electrocomunications ș.a.

Rezultatele cercetărilor sale au fost publicate și în reviste românești, ca: Telecomunicații; Buletinul Institutului Politehnic din București; Memori și Monografii ale Academiei Române ș.a.

Continuând activitatea didactică, în anul 1948 este avansat conferențiar la Catedrala de radiocomunicații și predă disciplinele fizică și antene, aparat și instalații de radiotehnică și electrotehnică. Din 1948, după ce J. Barden a inventat tranzistorul, Cartianu a început cercetări intense aplicative. În anul 1949 realizează prima legătură cu radiofrecvență în aer, între studiourile din București și stația de emisie Tâncăbești, utilizând o stație de

emisie de concepție proprie.

În anul 1951 construiește o instalație originală, cu care efectuează emisiuni și recepții pe unde ultracurtă cu modulație de frecvență. A demonstrat superioritatea acestora față de modulația de amplitudine. În anul 1952 este numit șef al Catedrei de radiocomunicații și predă cursuri bazele radiotehnicii. În anul 1953 este ales membru corespondent al Academiei. Obține titlul de doctor inginer cu lucrarea "Modulația de frecvență", în anul 1968, iar în 1970 devine doctor doct.

Lista lucrărilor științifice publicate de Gh. Cartianu cuprinde 75 de titluri, dintre care în reviste de specialitate a publicat subiecte despre: stabilizarea sistemelor electrice lineare și nelinare, modulația de frecvență; sinteza rețelelor electrice în domeniul timpului și frecvenței; sisteme de comunicație tip releu sau radio dispער ș.a. A publicat nou tratate de mare valoare pentru specialiști.

A pregătit mai de studenți și 47 de doctori ingineri, pe care i-a îndrumat și cărora le-a formulat subiectele de teză.

Amintiri despre omul, profesor și cercetător

Cele mai impresionante amintiri au fost relate de doamna Ana Cartianu, născută Tomescu, soția sa, cu care s-a căsătorit în anul 1930, pe atunci asistentă de limba engleză la Universitatea București, Doamna Cartianu a fost profesora și decan la Facultatea de Limbi Germanice, are înșăși o personalitate în domeniul didactic cultural.

Au locuit într-un apartament frumos amenajat, situat pe strada Tudor Stefan nr. 4. Fiecare avea birou său și bibliotecă proprie cu cărți de specialitate. Nu înțereau relații mondene, cea mai mare plăcere a

soților fiind studiul și cercetarea științifică. Doamna Cartianu scria: "Am trăit o viață întreagă ca cel studenț, fiecare cu locul și preocupările sale, cu lucruri simple, mărginindu-ne la membrii familiei, prietenii din tinerețe și colegii de profesie, în dialogul nostru interdisciplinar, înmberbarea adesea despre proiecte și verbiu științific, ceea ce îl deschideu perspectiva voalului imnagar al unui vesnic tineret călător în lumea cunoașterii".

A fost descurt astfel: de statură mijlocie, relativ slab, avea ochi câprui, sprâncene groase și arcute. Era deosebit de distras și neatenț la ce se întâmpla împrejur, dar foarte concentrat în timpul experiențelor și asupra subiectelor de cercetare. Lucra fără să înceteze, fapt care explică voola creatorilor sa. Când sântatea i-a devenit precară, nu a lăsat să se vadă intensitatea suferinței care îl măcina. În cercuțe pe care le frecventa, la facultate și în familie era o prezență veselă. A fost o fire deschisă, cald și optimist, apropiat de colaboratori săi tineri, vârstnici, muncitori sau specialiști.

S-a stins din viață la 25 iulie 1982, în plină activitate creatoare.

Toate realizările care îl poartă semnătura - invenții brevetate, instalații proiectate și realizate, articole și tratate publicate - sunt mărturie a marii sale personalități și îl atestă un loc important în istoria electrotehnicii și învățământului superior românesc.

Mihai Oteneanu

PREMIERE ENERGETICE ÎN ROMÂNIA (IX)

La începutul deceniului al treilea, ca urmare a avântului economic care a avut loc în perioada de după primul război mondial și după atât Uniunii, cererea de electricitate a crescut apreciabil. Paralel cu dezvoltarea electrice produse în zona Sibului, impuși, așa cum am mai menționat, de firma Ganz, au devenit tot necesarizpători, în special pentru consumatorii industriali, care erau alimentati din rețeaua publică. UE Sibiu Sa a pus în aplicare un program de lucrări pe baza cărui, până în 1927, s-a trecut la utilizarea curentului alternativ trifaz, 50 Hz, în rețelele de joasă tensiune din oraș introducându-se tensiunea de distribuție de 3 x 220/127 V. Concomitent, puterea instalată a centralilor de care se dispunea (Centrala Sadu I, CHE Sadu II, CDE Sadu I) a fost amplificată prin reechitarea și substituirea generatorilor, care au permis și creșterea la noi parametri de funcționare. Centrala Sadu I a devenit CHE Sadu I, grupurile termice fiind scoase din funcțiune. În 1929, centralele sibiene dispunau de o putere totală de 5850 CP, care devenea încă, treptat, insuficientă. Într-o concepție originală cu furnizorii de gaz melan pentru iluminat

atungeau temele limitate, a devenit deosebit de oportună problema creării unui sistem regional care să permită, prin interconectare, valorificarea puterii disponibile a unor centrale situate în apropiere, cum era, de exemplu, CET Târnăveni, care aparținea societății "Nitrogen" și, totodată, alimentarea unor localități aflgate etc. În aceste linii, UE Sibiu a elaborat, în colaborare cu Biroul de inginerie Oskar von Miller din München, primul studiu de dezvoltare regională a alimentării cu electriceitate a regiunii de sud și de est a Transilvaniei, "de la Cluj la Brașov și la Bistrița până la Sibiu".

Proiectul prevedea interconectarea centralelor electrice - proprii și ale autoproducătorilor -, construirea unor noi surse de energie, bazate în principal pe forța hidroaurică și pe gaz metan. În colaborare cu Biroul de inginerie Oskar von Miller din München, primul studiu de dezvoltare regională a alimentării cu electriceitate, care a preluat, în 1923,

concesionarea punerii în aplicare a lucrării prevăzute, respectiv, a exploatareii ulterioare a noului sistem și a distribuției electriceității. În decursul anilor '30, SETA a reușit să realizeze în aer, între studiourile, așa asigurând alimentarea cu energie a 14 orașe (Sibiu, Meșia, Agnita, Dăbraveni, Copșa Mică, Sighioara, Rupea, Alba-Iulia, Ocna Mureș, Făgăraș, Târnăveni, Deva, Simeria, Orăștie), precum și a circa 80 de sate din județele Alba, Făgăraș, Hunedoara, Mureș, Odohor, Sibiu, Târnava Mare și Târnava Mică. Mult timp, județul Sibiu, cu peste 40% din sate electriceficate, a deținut primul loc pe țară.

Este demn de remarcat preocuparea constantă a UE Sibiu și a SETA pentru extinderea consumurilor casnic și rural. Menționăm că, încă din 1899, UE Sibiu a achiziționat o baterie antrenată electric, cu care se făceau demonstrații pentru a determina agricultorii să recurgă la acest gen de acțiune. Cele două societăți au întreprins și alte campanii promoționale: scoaterea de instalații interioare ieftine (primul loc de lampă gratuit), construirea și închirierea unor instalații mobile acțiune electrică, capabile de a executa munci

agricole sau în gospodăria țărănească (treierat, alimentare cu apă, preparat furaj, măcinat etc.). SETA și UE Sibiu au cultivat fructuoase legături cu organizații similare din străinătate și au avut o contribuție importantă la ascocerea specialiștilor energetici la nivel național. Este de menționat constituirea la Sibiu, în anul 1920, a "Uniuin Uzinelor Electrice din

Noile Provinci ale României"; este, de fapt, nucleul înființării, în 1931, a "Asociației Producătorilor și Distribuitorilor de Energie Electrică din România" (APDE), cu sediul în București, care a runit toate întreprinderile și exploatarea publice de electriceitate din țară.

Claudiu-Viorel Săulescu

Din vârful penitei

Proverbe

Ca apa guvernul trece
Și necazuri doar rămân,
Căci suflând în iaurt rece,
Ciortba-i fript pe român.

Liceenii au obținut o nouă victorie asupra culturii

"Nu suntem genii" îl strigat
Și, vai, puterea a cedat
Doar unul grup de aspiranți
Ca să devină... ignoranți.

Viorica-Anghelina Mocanu

ROLUL INGINERULUI ÎN AGRICULTURA CONTEMPORANĂ

(Urmare din pag. 1)

pasul cu agricultura țării care acum le învâm avansate ci, dimpotrivă, în special în unele zone ale țării, să fie preluate caracteristicile agriculturii din stăpăna reușită și chiar și mai rău.

A venit anul '89, a căruia importanță poate încă nu o înțelegem pe deplin. Când spun importanță, nu mă refer numai la țara noastră, ci la întreaga omenire. După '89 s-au făcut și poate se mai fac și greșeli. Dar, existența unui corp de ingineri agronomi de mare valoare a făcut ca una din primele ramuri care să pornească sigur spre calea redresării, care să se privatizeze în cea mai mare măsură să fie agricultura. Satul român a fost nenorocit de comunisti. Acum el se chinuie să renască. Dar despre ce a fost, ce este și ce va fi satul român, a apărut necesitatea de a reveni la lucrurile de mare valoare, intitulată "Dezvoltarea rurală în România", scrisă de unul din mari agronomi ai zilelor noastre, prof. I. Otîman.

Până după cel de al doilea război mondial, în întreaga agricultură a fost și un sfârșit al țărânilor, un om care să-și trebe ca trebuie să facă și cum trebuie să facă agricultura. După începerea nenorocirii de socializare a agriculturii, inginerul agronom a devenit calul de bătaie al tuturor neaveniților. Acum el trebuie să-și recâștige locul și rostul.

Inginerul agronom are o triplă pregătire, fără de care el nu poate răzbi. Și această complexă pregătire i conferă un rost și un rol deosebit de mare în întreaga

economică rurală. Să fim bine înțeleși, să fi un agronom prost și nu e greu, dar să fi un inginer bun este foarte greu.

Un inginer agronom trebuie să fie biolog, tehnolog și manager. Și aceasta îi conferă rolul, nu de persoană ci de grup social promotor al ridicării economice a satului.

Varietatele forme de relief ale României fac ca și condițiile de dezvoltare din diferite zone să fie foarte diverse. Și, indiferent dacă e vorba de agroturism, de agricultură intensivă, de agricultură ecologică sau bioagricultură, cel care trebuie să fie inițiatorul și realizatorul salului economic este inginerul agronom.

Am spus că agronomul trebuie să fie un bun biolog. La ora actuală, în fiecare an sponșește, pe de o parte, sortimentul de specii cultivate, pentru că omul găsește resurse noi în specii de plante încă necultivate până acum, iar pe de altă parte, sponșește foarte mult oferta de cultivare (soturi, hibrid) pentru fiecare specie în parte.

Astfel, pe lângă formele tradiționale - grâu, porumb, orz, floarea soarelui etc. - se iau în cultură și alte specii ce până acum existau doar în flora spontană. De pildă, Universitatea Hohenheim derulează un program de cultură și ameliorare a știrului, știr care la noi e buruiată și care eventual e folosit în hrana porcilor. La universitatea amintită știrul se cultivă pentru semințe, din care se face o făină folosită în pâiserie cu rezultate mai bune decât făina de grâu.

În privința cultivarelor, așa amintiți doar că la porumb, de

exemplu, sortimentul de hibrid alfați în cultură în 1997 este de peste trei ori mai mare decât cel de acum 10 ani.

Toate aceste forme trebuie cunoscute. Fiecare din ele are calități și defecte, fiecare din ele este optim pentru o anumite folosință, fiecare este mai bine sau mai puțin bine adaptat unor condiții specifice. Inginerul este obligat să știe toate acestea și are rolul de a alege pe cele mai corespunzătoare cerințelor.

În al doilea rând, inginerul agronom trebuie să fie și tehnolog. Există la ora actuală o gamă foarte mare de mașini și o tehnologie corespunzătoare, nu pentru fiecare specie, ci pentru fiecare hibrid sau soi în parte.

Mi-aș permite o paranteză. Mi se pare cel puțin bizar când cineva vorbește de muncă necalificată din agricultură. Așa ceva nu există. Munca agriculturii este indiscutabil mai complexă decât a multor altora și ca atare, și mai calificată.

În aplicarea tehnologiilor în agricultură, un rol important îl joacă condițiile de mediu, de care el, tehnologul, trebuie să țină seama. Să luăm cea mai banală lucrare, aratul. Dacă este realizată în condiții meteo corespunzătoare, reprezintă o bază solidă pentru producțiile viitoare. O efectuare a ei în condiții necorespunzătoare de climă sau o perioadă necorespunzătoare provoacă reduceri esențiale ale producției. Este și motivul pentru care înzestrarea cu tehnică trebuie corespunzător gândită.

O a treia latură și implicit rol al inginerului agronom este cea economică-managerială. Acum el este pus în situația de a cultiva ceea ce se cumpără, de a-și procura materialele necesare de cea mai bună calitate și la prețuri cât mai avantajoase, de a vinde produsele cu un beneficiu cât mai mare. Pentru a realiza aceste lucruri, tot el, prin calitățile sale de biolog și tehnolog, trebuie să fi realizat produsele la parametri cantitativi și calitativi corespunzător pentru a putea fi valorificate.

Inginerul de care am vorbit până acum este cel implicat direct în producție. Dar aceasta este doar una din valențele agronomului în actuala și viitoarea societate. Pentru că să poată realiza acest lucru, trebuie să se bazeze pe munca altor două categorii de ingineri agronomi și de alte specialități, și anume:

- a celor care lucrează în știință, împreună cu biologii și care creează solii și elaborează tehnologii corespunzătoare;

- celor care lucrează în domeniul extensivității și care au rolul de a prelua și înmuia materialul biologic, de a prelua tehnologiile corespunzătoare și a le pune la dispoziția inginerilor direct productivi.

Cooperarea acestor trei categorii este absolut necesară și realizabilă, lucru dovedit de agricultura nenumerărilor state.

Există încă un lucru specific inginerului agronom. El este deosebitul celui mai păgânic mesurier. El creează numai, nu distruge nimic. Prin știința sa, neavul devine via și fiecare are pe masă tot ce-i trebuie.

Dar în același timp, inginerul agronom nu poate exista în afara cooperării cu inginerii din alte profile, care lucrează în amonte (ingineri mecanici, chimiști, constructori etc.) sau în aval (chimie alimentară, industrie ușoară).

Existența unor mașini și unele agriculte bune și ieftine, a unor pesticide performante și nicozoxază costurile de producție în agricultură și, implicit, duce la ieftinirea producției agricole. De asemenea, o prelucrare corespunzătoare a produselor agroalimentare este mai mult decât necesară.

Toate acestea duc la convingerea că viitorul nu poate fi asigurat decât prin cooperarea inginerilor de toate profilele. Este și motivul pentru care le multimesc celor care au avut inițiativa realizării acestor întreprinderi și îmi exprim omagiu pentru căi care au inițiat constituirea asociației inginerilor.

Comunicare la Sesiunea omagială organizată de Filiala Timiș a AGIR cu prilejul Zilei Inginerului

SUA caută ingineri...

O companie inginerescă americană recrutează ingineri automatiști și de sistem, precum și programatori, pentru lucru în Statele Unite ale Americii.

Condițiile de prezentare sunt următoarele:

- Ingineri: candidații trebuie să cunoască aspecte tehnice ale echipamentelor de comandă și software-ul acestor echipamente pentru mediul industrial. Experiența practică în mediul industrial și conducerea proceselor este un avantaj.

- Programatori: candidații vor fi implicați în proiectarea de baze de date și crearea de programe în limbajele de programare C, C++, Visual C și Visual Basic. Se cere o experiență de programator de minimum doi ani.

Informații suplimentare puteți obține de la firma COLT International SA, B-dul Magheru nr. 9, Sc. 3, Ap. 95, Sector 1, București, telefon 312 82 63.

Ziua Economiştilor din România

Vineri, 21 noiembrie a.c., s-a desfășurat în Aula Mare a ASE, în organizarea Consiliului Național al Asociației Generale a Economiştilor din România, Sesiunea consacrată sărbătoririi pentru prima dată în România a Zilei Economiştilor.

Vom reveni asupra acestui important eveniment, pe care am ținut să-l subliniem, la închiderea ediției, printr-un fragment din comunicarea "Tradiții ale organizării economiştilor din România", susținută de domnul acad. N.N. Constantinescu, președintele Secției de științe economice, juridice și sociologie a Academiei Române, președintele AGER.

"Deschidem astăzi Ziua Economiştilor din România, care se sărbătorește în fiecare an la 23 Noiembrie. Această dată evocă inaugurarea primului curs de economie politică, în 1843, de către Ion Ghica, la Academia Mihăileană din Iași. Menirea sărbătoririi este aceea de a sublinia importanța punerii științei economice în serviciul libertății naționale, al progresului ei economic, social și moral, al afirmării acesteia a României în cooperarea internațională (...)

Doamnelor și domnilor, Recensământul din 1992 constata existența în rândurile populației active din

România a 89.851 economişti (41.266 bărbați și 48.585 femei). Din anul universitar 1992/1993 până în anul universitar 1995/1996 au mai absolvit învățământul superior economic (de stat și privat) 22.355 persoane. Deci există un total de circa 112.000 de licențiați în științe economice, economişti cu studii superioare ce lucrează în învățământ, cercetare, industrie, agricultură, comerț, sistemul bancar, în cel financiar în cel buisular, în transporturi ș.a.m.d., în aparatul de stat. Aceasta face din economişti una din cele mai numeroase categorii de intelectuali ai țării. Alături de ceilalți specialiști care lucrează în economie, lor trebuie să le revină un rol esențial în orientarea acesteia. În aceasta și constă unul din motivele actualei organizări a Zilei Economiştilor din România.

Economişti români, profund interesați în destinele poporului și țării noastre, ca și în locul pe care ea îl ocupă în lume, în armonizarea intereselor particulare cu cele naționale, au datorat să-și unească forțele, să se facă ascultă, iar opiniile lor să fie luate în seamă. De aceea, Ziua Economiştilor este și ziua unirii tuturor forțelor acestora în serviciul economiei noastre naționale și al impulsării dialogului cu factorii de răspundere, pentru ca mișcarea economică a țării să fie în direcția menită a servi realmente poporul, prezentul și viitorul lui (...)"

TURISM TRANSPORT S.R.L. DOUBLE T

ROMANIA - BUCURESTI, Calea Victoriei 2, Sector 3
Cod 70112, Tel. 013 - 30.42 / Fax 013-61.88.66

Transport internațional de călători prin curse regulate

Austria: Viena
Elveția: Zürich - Lausanne
Italia: Mestre-Bologna-Firenze-Roma-L'Aquila
Germania: Nürnberg, Ulm, Stuttgart, Karlsruhe, Mannheim-Frankfurt-Köln-Essen-Düsseldorf-Dortmund-Kassel-Göttingen-Hildesheim-Hannover-Hamburg-Dresden-Berlin-München
Franța-Olanda-Belgia-Anglia-Danemarca-Suedia-Norvegia-Spania
Rezervări la București:
- Calea Victoriei nr. 2, sector 3, telefon 31.63.36.42; fax 615.81.66;
- Str. Toamei nr. 41, telefon 212.36.59.

LUCRĂRI DE LA REUNIREA A 25-LEA A CONGRESULUI A AGRICULTURII ROMÂNIEI

Cuvintele de salut ale invitațiilor

Cuvântul domnului senator Ion Iliescu

În primul rând doresc să mulțumesc conducerii AGIR pentru invitație și mărturisesc că am răspuns cu plăcere acestei invitații. Nu este pentru prima oară când particip la activități, la acțiuni ale AGIR.

Am urmărit cu interes raportul prezentat de președintele Mihail Mihală, care a sintetizat, și prin problematica propriei activități, dar și prin referințele la domeniul vieții politice, locale și rolul inginerilor în societatea contemporană, locuri și rolul AGIR, ca organizație profesională a inginerilor. Și împărtășesc aprecieri prezentate. Cred că a fost un mod echilibrat de a aborda a lucrurilor, dar cu observanți critice pe unele: pe multe le-am văzut și ca altă. În calitate de care am avut o ved și al statului timp de 7 ani de zile. Și mi s-a reflectat asupra multor idei, sugestii, propuneri și în calitate pe care am astăzi.

Cred că este, într-adevăr, o slăbiciune a prezentei societăți civile - și a societății civile organizate prin asociații organisme cum sunt Asociația Generală a Inginerilor din România și AGIR, două instituții cu caracter marcat, dar multe altele care au apărut și în timpul perioadei - care trebuie să dea o nouă substanță democrației participative în general și să consolideze procesul democratic și de democratizare a vieții noastre sociale.

Altminteri, sigur, societatea românească se confruntă cu greutăți mari, specifice acestei perioade prin care trec și alte state. E adevărat, unii reușesc mai bine decât noi, alții reușesc chiar mai prost decât noi. Dar nu asta trebuie să ne consoleze. Ușa semnaia și slăbiciunea specifică noastră, românilor, care nu știm să ne ridicăm deasupra unor interese de grup, interese personale, și să găsim platforma de conjugare a forțelor și eforturilor în jurul marilor interese naționale.

Desigur, chiar acest proces prin care trec societatea românească duce la diversificarea intereselor și apariția de interese divergente. Se produce o transformare a structurilor sociale ale societății, ce duce adesea la interese contradictorii. Se naște clasa marilor proprietari și a oamenilor legați de acest proces de acumularea de capital național. Care nu poate avea aceeași interes de cei care lucrează la și cu munca făcută cu o activitate intelectuală - subordonată acestora. Deci, asemenea discrepanțe vor apărea în societatea românească.

Dar în același timp trebuie să găsim și elementul comun care să ridice aceste interese divergente în slujba intereselor naționale. Chiar și apărarea capitalului național este o chestiune de interese naționale. Promovarea intereselor naționale, a inițiativii private în societatea românească, în vedea acestor interese naționale în această fază de așezare pe baze noi a societății românești.

Dar urmăresc cu plăcere chiar anumite accente pe care unii politicieni astăzi le educ, de cultivare a urii, a confruntării în societatea românească.

Revoluția română a fost oare poporul român, a fost oare masă muncitoare. Fuiga lui Ceaușescu a fost determinată de ieșirea în stradă a muncitorilor bucareșteni. Alifarmarea idealurilor pentru care a luptat întreaga societate românească s-a datorat timpurilor, cetățenilor orașului, în România astăzi. Și celor care au avut rol de avangard și și-au asumat riscurile cele mai mari, pe barcetele, să spunem, de început, dar ieșirea în masă a populației a determinat aceste mișcări.

Au apărut unii după aceea care n-au fost nici de baricade, care nu și-au asumat nici riscuri și răspunderi, cu pretenția să și se ofere pe tavă puterea. Și pentru că n-au obținut-o, au dezvoltat un climat de confruntare, de violență, apoi a violență străzii, care a dominat viața politică românească mai ales în prima perioadă.

Eu am sperat ca alternanța la guvernare să aducă un nou echilibru în societatea românească. Este o componentă a consolidării procesului democratic, de retrire în procesul acestuia al guvernării societății, de antrenare a diferitelor forțe și politici optime, iar societatea, celălalt, electoralul să judece, nu numai pe bază de vot, de promisiuni, ci și pe bază de fapte, fapte, capacitatea, eficiența fiecăruia în parte. Dar am asistat chiar și în Senatul României la expresii de ură, de încercare nouă și de chemare la confruntări și la confruntarea societății noastre nu știu pe cine - pentru anumite interese personale, poate dureabile, dar care în orice caz strălește la final de secol XX; nu putem să asigurăm cultura României la progresele lumii contemporane, la dezvoltarea civilizației contemporane, intrându-ne în realități deplănuite de istorie, antebelică sau mai recente. Căci noi ne confruntăm cu ambele categorii de nostalgii: nostalgia după un trecut mai îndepărtat și nostalgia după un trecut mai apropiat.

N-am vrut să pun prea mult accentul pe acțiunile de ordin politic, dar am vrut să susțin acest apel la rațiune făcut în raportul AGIR-ului în legătură cu societatea noastră, creșterea peștii asmea chestiuni, care sunt și diele năpuste obiective ale vieții noastre sociale, să găsim acolo liant care să adune forțele naționale, capacitățile, creația națională în toate sectoarele, în toate domeniile, în jurul unor programe de dezvoltare pe bază nouă a societății noastre.

Am receptat critice cu privire la lipsa unei gândiri coerente, a unei strategii naționale. Veșu să în România astăzi sunt oportunități și se creează și cu un moment de viif din acest punct de vedere, într-o încercare pe care am făcut-o în anul 1995, pentru ca toate activitățile naționale privind integrarea României în Uniunea Europeană. La această lucrare au participat un număr foarte mare de oameni, specialiști din diverse domenii, cercetători din instituții academice, universitare, reprezentanți ai cercurilor de economiști, de tehnicieni, manageri, speciali reprezentanți țorile politice. Alunci am invitat toate partidele parlamentare să și -minta propriii interes și parțial în această elaborare. După prima etapă și încercare de lucru, până la urmă au participat, s-au desubstrat - și acesta a fost momentul pozitiv pe care l-au remarcat - toți - și s-au dezbăcut de haina de partid și toți au lucrat în capacitatea lor de specialiști într-un domeniu sau altul, pentru a pune bazele unei asemenea strategii. Strategia respectivă viza elaborarea poliților industriale, poliților agricole, comerciale, financiare, sociale, modernizarea infrastructurii pentru a le face compatibile cu tendințele în plan european, alinierea legislației s.a.m.d. A fost o lucrare apropiată de toată lumea. Din păcate, nu avem finalizată în urmairea acestei chestiuni. La baza acestei sinteze se care n-au prezentat la Uniunea Europeană - și s-a apreciat faptul că și clasa politică românească, deci toate partidele parlamentare, și-au dat mâna pentru a susține un asemenea program național, lucru unic în Europa, au remarcat chiar țări occidentale - s-a bazat, această sinteză de care aminteam, pe lucrări elaborate pe diferite domenii și. Și stau totuși înfrigi de asemenea elaborări, strategii sectoriale, la care a participat comunitatea românească.

Am avut un Consiliu consultativ pe lângă președinte, care se reînoiește periodic și abordă diverse probleme, încăl de Mihală a participat la un colectiv care a elaborat câteva probleme legate de politica industrială, de sinteză și strategia dezvoltării industriei naționale. Mi se pare că asemenea opere, asemenea acțiuni merita continue. Și sunt pentru a sprințea astfel de eforturi și gând că e bine că AGIR-ul își propune așa ceva, să fie un factor activ în acest dialog dintre - dincolo de angajamentele, de opuniunile politice ale unora și altora, care nu pot fi dicat benefice.

Am constat în lucrările AGIR și o lucrare privind societatea informațională. Unul din elementele componente ale strategiei de care vorbeam era și elaborarea unei asemenea strategii naționale privind promovarea societății informaționale. Există asemenea programe la nivelul Uniunii Europene, există programe informaționale din acest punct de vedere, există elemente elaborate și în țara noastră, și în plan academic, acad. Drigulescu prezintă în această direcție, Comisia Națională de Informatică, de asemenea, și în legătură cu această chestiune AGIR cupleză și elaborarea unei asemenea chestiuni care trebuie să devină un document fundamental pentru strategia națională a dezvoltării.

Ceea ce putem constata cu durere este că după 4 ani de cădere a activității economice,

până în 1993, legat de conjuncturile naționale și de conjuncturile internaționale, după un efort de redare și de relansare timp de 3 ani de zile, anul 1997 marchează din nou o cădere a activității economice, exprimate în toți indicatorii statistici, în contradicție cu tendințele pe plan mondial.

Deși în plan economic mondial există într-o fază lungă de recesiune și machetază creșteri, în statisticile internaționale, România era citată în această zonă de țări aflându-se în tranziție - care au marcat asemenea căderi în timp ce alții marchează creșteri - România era citată printre primele de care au reușit de trei ani să se redrezeze, să se relanseze în activitatea economică, alături de Polonia, Cehia, Slovacia - Ungaria marcând doar creșteri 0 până la 1%. Noi am avut creșteri de 4-5% timp de 3 ani de zile, 1997 marchează din nou o cădere și a produsului intern brut, a producției industriale cu 15%, agriculturii - în ciuda constatărilor triumfale ale ministrului agriculturii - se confruntă cu greutăți pe care nu le-a avut nicădat; - n-a existat campanie agricolă de toamnă ca aceea din acest an - și unei jumătate din insălmăriți realizate, iar arăturile se află într-o întârziere enormă.

Deci, ne confruntăm din nou cu greutăți foarte mari și s-a făcut o ruptură în procesul de relansare. Conceptul de reformă și restructurare, de asemenea, nema-ieste discuții de fond.

Dincolo de aceste probleme, care au fundamenturile lor și obiective și subiective, cred că este cazul și momentul să găsim platforma de dialoguri - chiar și politici - dialoguri mai ales și cooperării ale specialiștilor din toate domeniile, pentru a găsi căile, soluțiile, direcțiile pentru o strategie coerentă, o strategie națională viabilă.

Vă mulțumesc pentru atenție și succes lucrărilor Congresului!

Cuvântul domnului acad. N.N. Constantinescu, președintele Secției de științe economice, juridice și sociologice a Academiei Române, președintele Asociației Generale a Economisților din România

4-onor prezidiu, Distins auditoriu,

Preșelții-mi să vă aduc salutul călduros și toate urările de succes pentru Congresul A.G.I.R.F. din partea Asociației Generale a Economisților din România. Asociația noastră, cum știți, ca și cea a dumneavoastră, nu numai că este nonprofit, dar este și în afara tuturor partidelor politice. Sau dacă vreți să-i dați un partid, acesta este partidul lui Nicolae Țiulescu - România.

Doamnelor și domnilor,

Vreau să vă spun că alianța dintre economiști și ingineri sau, dacă vreți, dintre ingineri și economiști, este cu totul esențială pentru ieșirea țării din situația în care se află. Nu se poate ca unul să aibă de gând de tranziție, România să fie cu mult, din punctul de vedere al producției naționale și din punctul de vedere al stării sociale, sub nivelul anului 1989. Nu este admisibil să vorbim astăzi de libertate, de progres și de porușă noastră de cooperare economică internațională, dar majoritatea zdrobitoare a populației se trăiește în stare de sărăcie și mizerie, populația să fie atacată în însuși fondul biologic, iar vitorul țării, din multe puncte de vedere, să apară sub semnul întrebării. Mărturisesc, anul trecut Asociația Generală a Economisților din România împreună cu AGIR-ul și Academia de Științe Agricole și Silvicultură, cu Confederația Patronatului din Industria României, cu Federația Agricultorilor Privați au înaintat un Apel - și îl Mihală i-a menționat aici - către Președintele țării, Parlamentul și Guvernul de atunci, către toate partidele politice din țară, să lasse deoparte dezbaterile, să-și unească forțele și să se actualizeze a program minimal de redare a situației economice, scop în care am avansat punctele esențiale.

De Mihală a spus aici, pe lângă bule drepte, că răspunsurile primite au fost mai multe de a fi. Unele le-au dat verbal, alții le-au dat și în scris - iar noi le-am acceptat - dar din toate s-a ales același lucru: o absolută nepăsătoare la ceea ce se spune și la ceea ce se face, a acului întreprins. De aceea, eu vreau să vă spun drepte: lumea s-a cum dezgustat de lipsa de înțeleger a problemelor economice din partea unor domni din sfera politică.

Trebuie, în mod sincer, să ne punem toată pricepera profesională, toată dragostea pentru om, în treburile noastre de progres economic și social național, de cooperare internațională de integrare în Europa și în lume pentru afirmarea șer bine a popoului român. Noi considerăm că, în această luptă, inginerii și economiștii sau economiștii și inginerii, cum vreți să io lași, constituie una din primele armate ale vieții, ale unei națiuni, ca ea să poată face față condițiilor contemporane de concurență acerbă. Să nu ne închipuim că lupta de concurență este așa de pură și perfectă cum o prezintă unele manuale făcute pentru școlări. Concurența e dură și necesară, dar în acest caz de concurență trebuie să fie cu mult, din punctul de vedere al competiției și această concurență și să fie condusă adecvat, cu competența necesară. Și nu se poate ca o națiune să rămână în afara concurenței. De aceea, calamitatea managementului său economic are un esențial pentru națiune. Noi trebuie să ne unim forțele. Și chiar dacă, până acum, în încercările noastre nu am avut succes așași pe la cei care conduc, eu cred că trebuie să continuăm lupta cu duriză până ce va fi înfrunată cu succes.

Și să vă spun că, în această luptă, Patronatul român este și se trezescă, să se gândescă și să mediteze cu profunzime la faptul că România și națiunea română se află la răscruce de istorie, iar răspunderea lor este foarte mare.

În milenii urmișii țării șer dezvoltate cei se sunt capabili de ea și sunt dispăriașei cei care nu pot să facă față. Nu-i de joacă în această privință. Națiunea noastră este tânără, inteligentă și harnică; ea trebuie să intre cu toate forțele în milenii următor și să se dezvolte impetuș. Dar - să se dezvolte națiunea, ea trebuie să și asculte adevăratele elite prog. De asemenea, noi trebuie să uităm că reprezentanții unei națiuni, după un succes național în colaborare cu marile națiuni, ie trebuie să iube, între itele, și coloana vertebrală și profesionalism.

Nici o tratativă nu se duce în gândul sau preăndu-te dinainte de luptă. Tratativile se duc cu demitate și fermitate, de pe pozițiile intereselor naționale, îmbrinate, evident, corect, cu politicile particulare ale cetățenilor țării. Între interesele naționale și cele particulare ale cetățenilor trebuie să fie realizată armonizarea cuvenită.

Inginerii și economiștii, economiștii și inginerii constituie unitățile unei armate de frunte a țării. Dacă ele nu reușesc să facă față greului în afirmarea unei națiuni, atunci o difici să mai facă față cealtă armată, armata obșnuită a fi considerată că apără națiune.

Din acest punct de vedere, Congresul dvs., așa cum s-a întâmplat și cu Congresul nostru, sunt congrese care trebuie ascultate de cei care conduc, și, după ție deși cuvenite, pe care bine și trebuie să le formulăm și să le aplicăm, și să se corem să fim acșuții. Altfel, vă spun sincer, degeaba am apăsut sfatul mileniiului al doilea și ne-am înaintat la congresele noastre, al nostru și al dvs. Trebuie să salvăm țara din maramul în care se află. Aceasta se face fără politicism, cu durzire, cu pricepere, cu profesionalism, cu tehnică, cu știință, cu o economie națională diversificată, modernă, dinamică și eficientă din punctul de vedere al rentabilității, al socialului și al ecologicului.

Și să mai vă spun încă ceva: toată viața noastră se vorgește despre societățile informaționale. Însă ai văzut vreo societate informațională într-o țară fără agricultură, fără industrie, fără servicii consumatoare?

Înțai trebuie să le ai pe astea și apoi să și aișuri beneficiile societății informaționale. Dar ce

(Continuare în pag. 5)

DECIZIILE LA 25-LEA CONGRES AL AGIR

(Urmasul din pag. 4)

se întîmpla la noi? A început să ni se dezarticuleze economia națională, complexul economic. Aceasta este tot mai subînțeles din toate punctele de vedere. De ce? Încalzește dezindustrializarea. De ce? Cine a decis acest lucru? După opt ani, agricultura a ajuns în stare miseră în care se află. De ce? De ce? De ce turismul a ajuns în halul de astăzi?

De ce din piața trebuie să cumperi pâinea și mălaiul străin? Cum să nu plăiești de mila României dacă nu mai e în stare să producă mălai micărcal malarie necesară în Capitală?

Și acum, de ce piața noastră internă se îngustază meru? De ce producția internă este disprețuită alarmant de pe piața românească în curs de îngustare și locul ei este luat de producție străină? De ce trebuie să importăm meru pui, de ce trebuie să importăm meru caei ș.a.m.d.? De ce trebuie să importăm lână? (România avea marca "Woolmark" pentru calitatea mondială a stofelor). De ce lăna noastră fină este lisată de țelbiste și se vinde pe preț de nimic?

Și acum, de ce piața noastră internă se îngustază meru? De ce producția internă este disprețuită alarmant de pe piața românească în curs de îngustare și locul ei este luat de producție străină? De ce trebuie să importăm meru pui, de ce trebuie să importăm meru caei ș.a.m.d.? De ce trebuie să importăm lână? (România avea marca "Woolmark" pentru calitatea mondială a stofelor). De ce lăna noastră fină este lisată de țelbiste și se vinde pe preț de nimic?

Economiiști și ingineri au foarte multe puncte comune. Cei care sunt într-adevăr economiști sau într-adevăr ingineri se înțeleg întotdeauna foarte bine.

Și atunci - gălmii voie să încheie - să ne hotărâm, să ne unim cu totul forțele, să le spunem celor care fac politica: fraților, deschișteți bine ochii, că răspundeți de o națiune, care a fost de 23 de milioane (și nu mai e de mult atîtă, din păcate). Răspundeți de o țară care a fost unită, dar acum începe să fie dezagregată din interior. Să abordăm lucrurile cu răbdare, să facem un program coerent de dezvoltare economică și socială realmente pe măsura poporului nostru. Și fiindcă economia de piață este o economie de sistem, să procedăm și la răspundere. Din acest punct de vedere putem propune două idei: să fie constituit un Consiliu Superior al Economiei Naționale; de asemenea, un Consiliu Superior Bancar. Acestea ne-ar putea ajuta să rezolvăm punctele cheie ale dezvoltării noastre.

Vă mulțumesc pentru atenție și vă doresc deplin succes!

Căvântul domnului dr. ing. Sorin-Petre Dimitriu, președintele Consiliului de Administrație al Fondului Proprietății de Stat, vicepreședinte al AGIR

Întîli, îmi face o mare plăcere să exprim salutul Consiliului de Administrație al Fondului Proprietății de Stat adresat acestui Congres și să subliniez încă o dată interesul și deschiderea care le are nou Consiliu de Administrație pentru colaborarea cu absolut toate organizațiile profesionale din România. Lucru pe care, de altfel, și îl realizăm.

O clarificare de la început: mie mi se pare subterană care s-a făcut, aceea de a nu politiza întîlnirile, ca un lucru deosebit de important. Transformarea în analiza guvernamentală a unor probleme cu caracterul de astăzi mi se pare sigurătoare. Totuși, mă văd puțin să răspund la câteva din întrebările pe care le-a pus al doilea N.N. Constantinescu și din alte intervenții. În general, eu, în calitate și de vicepreședinte, îmi exprim totuși adheziunea la raportul prezentat de președintele Mihăiță și la conținutul și ideile bune din intervențiile anterioare, nu vreau să se înțeleagă altfel.

Într-adevăr - că și înjeput cu acest subiect - două astfel de piațe românești este invadată de produse străine, doși încep lucrul este o realitate, trebuie să ne gândim că acest rezultat va fi și mai dramatic anul viitor, înscăp lucrul cu luna mai, când trei sectoare deosebit de interesante pentru șansa structurii industriale din România - industria ușoară, industria agricolă și produsele siderurgice - vor fi concurente pe piața românească fără nici o posibilitate de a introduce produsele locale, ca urmare a documentelor semnate în 1993 de guvernul României cu Comunitatea Economică Europeană. Totuși, tot ce acul prijel s-au stabilit și cantitățile posibile de acceptat pe piața românească. Deci, în general, structura economică de astăzi nu este rezultatul unei politici de 12 luni, ea este rezultatul unei situații economice generate de o activitate de administrare a țării de 50 de ani. Deci, ea trebuie interpretată sub acest mod, și din acest punct de vedere apreciez că interpretarea sentimentală a unor sărbi de fapt nu este adevărată găsiri și de soluții în acest aspect.

Celălalt aspect care mi se pare la fel de important este, într-adevăr, subiectul competiției. Competiția trebuie "cochetată", pentru că este singura șansă de a arăta că există. Dar ce înseamnă competiție? Competiția înseamnă investiție. Structura industrială românească este, dacă vrei, competitivă pe trei categorii mari de societăți comerciale. Vorbesc înainte șama de structura economică românească înainte de 1989. Era o categorie de societăți comerciale care aveau piața lor și deci export în țară. Aceasta înseamnă, roada competitivă acumulate în acea perioadă, cele mai bune societăți comerciale din România. O parte dintre ele s-au privatizat, iar cele care nu s-au privatizat merg foarte bine. Mai există o a doua categorie, aceea ale căror produse erau destinate fostului CAER. Calitate inoideicică, desfacece cert, Calitatea managementului în această zonă era relativ bună. Această categorie de societăți comerciale este astăzi în mare dificultate și o parte din aceste societăți comerciale sunt cele de realitate piațieră românești. O mare parte dintre acestea sunt în dificultate, unele sunt închise, unele, care s-au privatizat prin metoda MBO (cele mai multe) sunt astăzi în situația de închidere, de faliment. De ce? Pentru că toată această apreciere este funcție de volumul efortului financiar necesar pentru a realiza competitivitatea produselor respective. Sunt elemente care trebuie avute în vedere atunci când se întreprinde investiții.

Într-adevăr, sunt foarte multe rapoarte, strategii și ș.a.m.d. Eu am avut această curiozitate - pentru că o perioadă, înainte de 1996, eu am fost director 3 ani aproape la FPS și m-am ocupat de Direcția de restructurare. Și, evident, printre altele, am avut și obligația de a analiza studiile de restructurare și, în general, strategiile. De ce spun eu că abordarea trebuie văstată pornind de la premisa competitivității? Dacă eu văd în aceste rapoarte privind perspectiva ramurilor și însumări doar necesarul de energie electrică pentru aceste perspective, veți constata că România ar fi trebuit să-și dubleze puterile instalate în centralele electrice. Deci, acesta era un element care descalca, sau în orice caz impunea niște discuții și corecții, evident, la aceste rapoarte. Din acest punct de vedere eu cred că n-au existat și, din păcate, nici acum nu există o preocupare foarte clară în ceea ce privește elaborarea și laborarea strategiilor pentru la realitate. Realitatea înseamnă dimensiunea bugetului, plămii urmă, și dimensiunea bugetului este aceasta care există.

Și aici fac o paranteză ca să clarific niște elemente. Angajamentele internaționale și finanțările externe de la organisme internaționale reprezintă aproape 700-800 milioane dolari, altă a primii 1000. Din veniturile din România în 1997 avem aproape 600 milioane dolari. De ce? Pentru că eu fac garanții guvernamentale angajate pentru investiții, fără a se realiza și priorități pentru care guvernul României este obligat să asigure rambursarea. Deci, o mare parte dintre aceste angajamente, inițial destinate unor altele de program, unor relații sau unor ramuri economice, n-au mai putut fi utilizate pentru a finanța internaționale ale României sunt foarte multe. De asemenea, după cum am văzut în pag. 4, o mare parte din activitatea FPS-ul și-au folosit acul pentru cumpărarea navelor românești încheiate în lume. Deci, sunt niște realități economice de care, atunci când se emit Teze și păreri, trebuie să se țină seama.

Eu vreau să prezint Congresului în primul rând un mesaj optimist: realitatea este că lucrurile merg relativ bine. În primul rând în ceea ce privește privatizarea. Privatizarea a însemnat anul acesta un real succes. În aceste nouă zile de când sunt în nou Consiliu de Administrație, numărul

de societăți comerciale privatizate și capitalul social aferent acestora s-a triplat. Acest lucru reprezintă foarte mult. Deci, privatizarea trebuie privită prin efectul pozitiv, realizarea de către societăți comerciale privatizate a rezultatelor deosebite de succes, nu va mai putea să-și găsească niciun moment de competiție, nu va mai putea să-și găsească niciun moment de competiție pentru producția românească, cel puțin pentru cele trei categorii de produse amintite. Este un aspect. Al doilea aspect (ceea ce mi se pare o vină și a actualului guvern, ca și a celuiului): nu s-au prezentat și succesele. Pentru că și guvernul anterior și noi, evident, am avut succese. Televiziunile și presa se concentrează în general pe cazurile "bravo", nesănătoase. Pentru că sunt și rezultate convinvingătoare. Din păcate, nu reușim acest lucru, nu este cazul să comentez eu de ce nu putem realiza astfel de demersuri.

În ceea ce privește noi Consiliul de Administrație al FPS, trebuie să fac o precizare foarte imburcătoare, anume că din 17 membri ai săi, 11 sunt cu studii politice. Inega a plăturs, deci, serios în conducerea reformei și în perspectivă va fi același lucru.

Mai există însă o realitate care nu este chiar atât de imburcătoare: este cea legată de dezindustrializarea. Este o realitate. În acest sens, FPS, în noua organizare care se va face, va avea un Departament de restructurare și politici industriale. Prin această restructurare și legislație care se permite abordarea pe bază de priorități a politicilor industriale. De altfel, FPS a constituit deja comisiuni consultative pentru politici (în domeniul financiar-bancar, politice și fiscale) și în perioada viitoare vom constitui Consiliul consultativ pentru politici industriale, cu sprijinul AGIR-ului.

Anul acesta, sigur, a fost un an mai dificil. Anul viitor am convingerea că reprezintă un an mai bun, pentru că polițiile noastre de privatizare vor fi confirmate ca rezultate anul viitor. Aceste sunt de care vorbeam, la care se adaugă încă vreo 800 milioane dolari volum de investiții angajat de investitorii străini, ne fac să fim optimiști pentru anul 1998 și convingerea mea este că în 1998 va marca într-adevăr o relaxare a economiei și, bineînțeles, a industriei românești.

Există o bună colaborare între FPS și AGIR. Va fi la fel de bună și cu AGER. Au fost câteva momente pe care le cunoașteți, în care FPS a avut și alte priorități determinate de mersul economiei.

Doresc succesorii lucrurilor Congresului nostru - pentru că acum vorbesc și ca vicepreședinte al AGIR - să fie buferens. Cu mare dificultate, sub forma sau alta, intelectualitatea a reușit să păstreze și să cultive într-un fel valcrite.

După 1989, organizațiile noastre au sperat într-un rol și în societatea românească pe măsura potențialului uman de care dispuneam. Din nefericire, nu s-a întîmplat întotdeauna așa. Este motivul pentru care organizațiile noastre urmăm îndepărtate organizațiile AGIR-ului, pentru că sunt organizații - dacă vrei și îmi permiteți să spun - surori. Fac, deci, eforturi de reintrodire în conștința publică rolul și locul acestor categorii profesionale în viața țării.

Ceea ce mi se pare foarte important pentru viața organizațiilor noastre este tocmai restructurarea unei scări a valorilor, încercarea de a scoate în evidență adevăratele acte de creație, de a le pune în evidență și a construi echipe solide, echipe actuate.

Cred că de al 25-lea Congres al lui. Va fi o foarte bună contribuție în acest sens.

Vă mulțumesc!

Căvântul domnului arh. Ștefan Lungu, vicepreședintele Uniunii Arhitecților din România

Onorat președinte,

Distinsă adunare,

Sunt măgulit a fi fost invitat la lucrările Congresului dumneavoastră. Îmi pare rău că n-am produs domnului președinte dificultăți prin faptul că nu sunt Alexandru Belidman; nu am să fac, eu sunt. Însă așa vrea să vă asigur că în mijlocul lui, se află, totuși, printe mine; Unirea Arhitecților, care va adresa un foarte călduros saluț. Pentru că nu voi considerăm AGIR-ul una din cele mai bune și mai progresive organizații profesionale. Deși ACRIU s-a înființat numai din 1916, Societatea Politehnică este de zecis ani mai veche decât Societatea Arhitecților Români, înființată în 1891. Deci, suntem organizații profesionale centenare, care de-a lungul timpului s-au afirmat în viața publică românească.

Foarte genera perioada pe care am parcurs-o timp de 50 de ani a făcut ca întregul sistem de valori să fie buferens. Cu mare dificultate, sub forma sau alta, intelectualitatea a reușit să păstreze și să cultive într-un fel valcrite.

După 1989, organizațiile noastre au sperat într-un rol și în societatea românească pe măsura potențialului uman de care dispuneam. Din nefericire, nu s-a întîmplat întotdeauna așa. Este motivul pentru care organizațiile noastre urmăm îndepărtate organizațiile AGIR-ului, pentru că sunt organizații - dacă vrei și îmi permiteți să spun - surori. Fac, deci, eforturi de reintrodire în conștința publică rolul și locul acestor categorii profesionale în viața țării.

Ceea ce mi se pare foarte important pentru viața organizațiilor noastre este tocmai restructurarea unei scări a valorilor, încercarea de a scoate în evidență adevăratele acte de creație, de a le pune în evidență și a construi echipe solide, echipe actuate.

Cred că de al 25-lea Congres al lui. Va fi o foarte bună contribuție în acest sens.

Vă mulțumesc!

Căvântul domnului acad. Gheorghe Buzdugan, președintele Secției de Științe tehnice a Academiei Române

Stimată comisie,

Eu am rămas impresionat de raportul pe care l-a citit domnul președinte Mihăiță. Foarte cuprinzător, se arată o mulțime de activități pe care le-a desfășurat AGIR-ul de la ultimul congres până astăzi în ceea ce privește activitățile pentru acest raport. Evident, și proiectul pe care l-a citit colegul Gheb Drăgan este impresionant. Asta-i un angajament, rămas de văzut ce și cum se realizează. Din ce a spus dânsul, eu mi-e neclămir: acolo se arată că vom înființa un Colegiu al Inginerilor. Mai trebuie o birocracie în plus?

A comisiilor de AGIR, chiar dacă vorbesc de Secția de Științe tehnice, din care fac eu parte, nu are nici baram un singur loc ca să mă preimească și un inginer și, să spun o vorbă urâtă, trebuie să mă moară vreo 5-6 ingi ca să fie permis să mă la alegem.

Așa că înființarea Academiei de Științe Tehnice trebuie să fie o bucurie pentru ingineri. Bineînțeles, ea trebuie să pomenească cu dreptul. Un număr de circa 27 sau 28 de persoane am semnat documente prin care propunem, prin care declarăm înființarea acestei Academii. Nu știu dacă s-a primit înscrierea oficială, e pe la Justiție; în curând se va de această aprobare, după care trebuie să mergă înainte.

Cât timp este încă în discuție, această Academia de Științe Tehnice, ea trebuie să fie spiritul de AGIR, acela care, să zicem, i-a dat naștere. După aceea, ea trebuie să devină însă independentă, așa cum îi spunea și colegul Mihăiță tot timpul, să nu fie în nici un caz și nu mai succursală a AGIR-ului. Trebuie să fie instituție independentă, de prestigiu, care să promoveze știința printre ingineri. Să sperăm că va fi așa.

Am să vă prezint și câteva probleme care, în măsura foarte mare, probabil îi va primi de la început pe acești 27-28 ca membri fondatori, care a făcut propuneri de alegere de membri ai acestei Academii, care va avea circa 200 de membri.

Tot în raportul prezentat de Mihăiță s-a vorbit despre colaborarea editorială dintre AGIR și Editura Tehnică. Excelentă idee! Eu am plecat în anul trecut pentru ideea de ca să-și facă AGIR-ului

(Continuare în pag. 6)

LUCRĂRILE CELUI DE AL 25-LEA CONGRES AL AGIR

(Urmare din pag. 5)

Noi Membri de Onoare ai AGIR

1. Acad. Alexandru Balaban

Născut la 2 aprilie 1931, Timișoara; inginer chimist; doctor inginer; doctor docent în științe; profesor la Universitatea "Politehnică" din București - Catedra de chimie organică; vicepreședintele al Academiei Române; membru titular al Academiei Române din 1990 (corespondent - 1963).

Domeniul: chimie.

Specialitatea: chimie organică.

2. Acad. Marius-Sabin Peculea

Născut la 13 aprilie 1926, Cluj; inginer; doctor inginer; doctor docent în științe; secretar general al Academiei Române; profesor la Universitatea Tehnică de Construcții din București; membru titular al Academiei Române din 1993 (corespondent - 1991).

Domeniul: termodinamică.

Specialitatea: separări izotopice și criogenice.

3. Prof. dr. ing. Gleb Drăgan

Născut la 19 iulie 1920, Tatar-Cocpeac; inginer electromecanic; doctor inginer; profesor consultant la Universitatea "Politehnică" București - Facultatea de Energetică; membru corespondent al Academiei Române din 1991.

Domeniul: inginerie electrică.

Specialitatea: energetică.

Dr. ing. Doril Zugrăvescu

Născut la 25 noiembrie 1930, Râmnicu Vâlcea; inginer geofizician; doctor inginer; director al Institutului de Geodinamică

al Academiei Române; membru corespondent al Academiei Române din 1991.

Domeniul: geofizică.

Specialitatea: geodinamică.

5. Prof. dr. ing. Aurelian Stan

Născut la 19 iunie 1910, sat Bogzești, comuna Secueni, jud. Neamț; inginer electromecanic; doctor inginer; Membru de Onoare al Academiei Române din 1993.

Domeniul: mecanic.

Specialitatea: vibrații, acustică aplicată.

6. Prof. dr. ing. Petru Ghenghea

Născut la 16 martie 1913, Costești - jud. Vaslui; inginer mecanic; doctor inginer; profesor la Universitatea "Politehnică" București - Catedra de termodinamică. Este dirijorul Orchestrei Simfonice a Inginerilor, pe care a înființat-o în anul 1956.

Domeniul: ingineria mecanică.

Specialitatea: termotehnică.

7. Prof. ing. Aristide Dodu

Născut la 9 iunie 1923, Vulcaneni, jud. Bacău; inginer textilizant; absolvent al Universității "Politehnică" București; profesor asociat la UPB; președintele Societății Inginerilor Textiliști, președinte de onoare al Secției Române din Federația Internațională a Specialiștilor în Tricotaje și membru al Academiei Oamenilor de Știință. A depus o intensă activitate în AGIR.

Domeniul: textile-pielărie.

Specialitatea: textile.

o editură, așa cum are VDE - Verlag în Germania. Nu suntem așa de bogati. Cred că soluția aceasta de alianță între AGIR și Editura Tehnică, la nivel editorial, evident că da, va fi salutară. Mai ales că Editura Tehnică - cu care eu iarăși am legături permanente - se cam clatină. Nu-i deocamdată în toată regula nici instituțiile de stat, nici privatizată nu-i. Și cred că este, din o asemenea colaborare, în sensul publicării unor cărți mai groase, de interes ingineresc.

N-aș vrea să lungesc cuvântul meu. În exprin și acum dorința ca AGIR să devină o asociație generală a inginerilor. DV. știți că numărul inginerilor din această asociație este mai puțin decât procentul acela pe care trebuie să-i îndeplinească partidele politice ca să intre în parlament. Evident, aici trebuie depusă o muncă destul de serioasă.

Și să spună o simfonie vorbită politică acum - eu nu mă ocup cu politica - cred că AGIR ar trebui să contacteze pe toți oamenii de frunte din viața politică a României, fie din partidele de guvernământ, fie din opoziție, să înțeleg, să apine, să ajute creșterea puterii AGIR-ului, pe care eu îl văd pe un alt drum.

Vă mulțumesc!

DEZVOLTAREA EUROPEI POSTSTATALE NAȚIONALE
EUROREGIUNILE

În ultimul deceniu al secolului XX, o dată cu desăvârșirea structurilor Uniunii Europene, care reduc în mod considerabil autoritățile naționale prin cedarea unor prerogative naționale în favoarea organismelor comunitare, a apărut și mișcarea de constituire a așa-numitelor Euroregiuni.

Cum sunt definite aceste structuri teritoriale?

Euroregiunile sunt considerate areale economico-geografice cu o anumită similitudine de dezvoltare și cu interese comune de dezvoltare complexă, transfrontalieră, neîntinse seama de granițele statale actuale. Scopul constituțiilor lor constă în dezvoltarea economico-socială comună sub aspectul infrastructurii pentru transport productiv, comercializare, informare, comunicații pe baza utilizării resurselor materiale și umane existente sau atrase în regiune.

În Europa de Vest "fost anvizajată" studierea "macroregiunilor" marcate pe harta alăturată. Sub aspect strict geografic al regiunii de regiune, aceste areale neopun în concept eclectic, care nu are nimic de a face cu conceptul clasic de regiune geografică, ce are la bază mai ales relieful drept criteriu de identificare, delimitare și caracterizare a unor regiuni de pe globe, continut sau țară.

Cele 11 entități teritoriale de mari proporții, cu excepția fostei RDG, care are un caracter politic, au o mare înțelegere și foarte mari complexități, sub toate aspectele: statale, economice, ecologice, demografico-naționale. Ceea ce le "unește"

este eventuala lor cooperare economică.

Europa, fără foșta URSS, avea o populație de 492 milioane locuitori în 1985 - astăzi probabil 500 de milioane - între marile spații, respectiv grupări ale regiunilor lumii pentru anul 2025, antropologii prevăd că Europa va ocupa locul al șaselea în lume, cu numai 6% din totalul populației globului, față de 10% în 1985, rămânând cu aproximativ aceeași populație, însă puternic îmbătrânită.

Prin instituirea microeuroregiunilor se preconizează:

- utilizarea multiplă a mijloacelor economice prin programare informațională;
- reducerea superspecializării, utilizarea subcontractelor;
- organizarea grupelor de control ierarhic;
- sporirea calificării forței de muncă;
- organizarea muncii cu timp parțial, flexibilitate ocupațională.

O discuție de fond se poartă asupra rolului pe care ar avea să-și joace noile regiuni și orașele situate în zonele apropiate de granițele statale participante la realizarea euroregiunilor. Se exprimă temerea ca regiunile unui anumit stat, situate la o mare distanță de centrul statului, să se înstrăineze de acesta, din cauza prea marii atracții către noul centru, reprezentat de euroregiune. Se înțelege în fond importanța "moștenirii" realizate prin existența pentru o perioadă unorii de sute de ani a granițelor statale. Totuși, în anumite cazuri se pot identifica motive pentru care în zonele de graniță, interesele de ambele

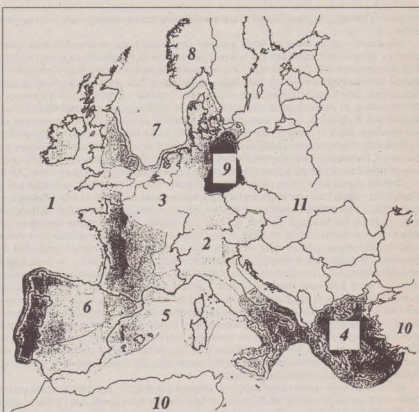
părți ale frontierei, sau ale mai multor frontiere (tri sau două confinium) să pledeze pentru dezvoltarea unor euroregiuni distincte, și anume:

- depărtarea de centrele statelor limitrofe;
- izolarea prin bariere naturale și integrarea regională ușoară;
- lipsa unei infrastructuri pentru legătura ușoară cu centrul;
- existența unor resurse naturale bilaterale-locale;
- existența unor tradiții culturale comune, chiar dacă ele au fost întrerupte un timp.

Unirea Europeană se preocupă pentru stimularea inițiativelor de euroregiunare prin integrarea economică și prin dezvoltarea comună a infrastructurii. Formele de cooperare pot avea următorul conținut:

- conversații (convorbiri) transfrontaliere neformale;
  - formarea de grupe permanente de lucru pentru găsirea intereselor comune;
  - realizarea de tratate (convenții) formale în cadrul legalizat pentru fiecare țară (exemplu FR/G - FR/Sp).
- În concluzie, se urmărește ca prin instituirea euroregiunilor interstatale să se obțină:

- 1 - realizarea unor inițiativi

Studii asupra influențelor transfrontaliere economico-spațiale în Europa de Vest

1. Arcul Atlantic; 2. Arcul Alpin; 3. Zona marilor capitale; 4. Mediterana Centrală; 5. Mediterana Vestică; 6. Diagonala continentală; 7. Arcul Nordic; 8. Scandinavia; 9. Noile landuri est-germane; 10. Mediterana Sud-Estică; 11. Europa de Est

important, cu respectarea protecției mediului:

- 2 - circulația lentisocasă peste granița a forței de muncă și aprovizionarea regiunilor cu cele trebuincioase;
- 3 - înfrângerea emigrației clandestine prin controlul circulației transfrontaliere.

Se preconizează ca prin organizarea să se utilizeze mai eficient programele PHARE.

prof. dr. doc. ing. Dumitru Teaci,
Clubul pentru Cercetări Prospective, București

INGINERIA CONVERGENTĂ CONVINDE PRIN REZULTATE PRACTICE

Aspectele teoretice și metodologice din domeniul Ingeriei Convergente - IC - au fost descrise în "UI" nr. 15 (157), 1-15 august 1997, sub titlul "Noi strategii ale artei ingineresti". Aprofundarea conținutului publicațiilor care au suferit conținutul articolului respectiv a evidențiat nu numai consensul de 99 la sută că trebuie "să se lucreze mai inteligent, și nu mai intens", ci și o serie de cazuri caracterizate prin rezultate evaluate în date concrete. Deci, în cele ce urmează se vor descrie unele rezultate practice care ar putea fi convingătoare pentru a aplica această metodologie modernă.

The Boeing Commercial Airplane Group, aplicând conceptul IC, a realizat documentația de execuție pentru gigantul 777 cu un an și jumătate mai devreme decât pentru precedentul 767.

John Deere & Co a redus cu 30% costul dezvoltării unui nou echipament durată de dezvoltare cu 60%.

AT & T Co, prin IC, a înjumătățit timpul necesar pentru a realiza echipamentul de telecomunicații SESS.

IC se vehiculează și prin denumirea de inginerie simultană

sau paralelă, deși japonezii fabricanți de aparatură electronică de folosință îndelungată au practicat IC fără o denumire specială, ci pur și simplu ca o afaceri bună și un sens al Ingeriei [1]. Astfel, încă din 1980, japonezii, aplicând IC, au realizat automobile în jumătate din timpul în care le dezvoltau americanii [2]; în același timp, **Mercury Computer Systems** a realizat module electronice în circa 90 de zile de la solicitarea clientului, în loc de 125 de zile, prin metodele tradiționale, obținând mulțimea volumului produselor în producție în circa 4 luni în 1986, față de 6-7 luni în 1979 [2], reducând cu 50% intervențiile de modificare în producție, cât și intervențiile pe plachete în funcție de creșterea complexității circuitelor integrate utilizate în modulele electronice din aparatură medicală.

Hewlett Packard Co, Palo Alto, California, bazat pe IC, și-a propus să realizeze o competitivitate a câștigului produselor sale de 1000% pe o perioadă de cinci ani, începând din 1980.

DARPA - Defence Advanced Research Projects Agency a lansat în 1988 un concept IC pentru un program DICE- Darpa

Initiative în Concurrent Engineering pe o perioadă de cinci ani, cu o valoare de 86 milioane de dolari SUA, angajând un consorțiu de 15 echipe din companii diferite, care au cooperat simultan / în paralel printr-un sistem de rețea de comunicație la distanță, prin calculatoare de mare viteză, realizând consensul pentru o serie de proiecte pilot, inclusiv în domeniul dezvoltării rachetelor [3].

CISCO Systems Inc., Silicon Valley, producător de echipamente de lucru în Internet multimedia și multiprotocol, a reușit prin IC să facă saltul în afara de 27 milioane dolari SUA în 1989, la 70 milioane dolari în 1990, iar în prima jumătate de luni 1991 s-a situat la vânzări de peste 76 milioane dolari SUA [4]. Performanța s-a realizat și prin echipamente destinate comunicațiilor de înaltă viteză prin fibre optice.

Raytheon Inc., începând cu jumătatea lui 1980, a demarat aplicarea IC în programul său ca participant în Grupul guvernamental de realizare a sistemelor Patriot de apărare antirachetă, orientându-se în trei direcții: proiectare la nivel de

sistem, proiectare la nivel de module și management la nivel de sistem total.

Aspecte concrete privind rezultatele obținute prin aplicarea "Ingeriei convergente" există pentru activități de colective din aceeași companie, cât și pentru consorții formate din mai multe companii pentru un proiect de proorpii.

Oare "Asocierea și libera concurență" din Legea 157/ august 1990, cap. V, art. 33, 34 și 35, care prevăd că "Regiile autonome și societățile

comerciale se pot asocia în vederea realizării de activități comune care prezintă interes pentru asociații" nu reprezintă o formă de inginerie/economie convergentă? [5]. Deci, trebuie de urgență să se treacă de la farmălie/atomizare la globalizare. Poate se vor gândi la acest aspect și guvernul și FFPS și ministerele, care prin proiect de privatizare încălca această prevedere de lege.

Ing. Aristide Predoi

Revista revistelor

● Revista **Research Focus**, aducând atenția cititorilor în numărul său din luna noiembrie, articole referitoare la utilizarea de materiale și structuri noi în domeniile construcțiilor și lucrărilor hidro tehnice, la dezvoltarea inovării utilizând multi-media, precum și la managementul cercetării-dezvoltării în domeniul tehnologic.

● Buletinul Asociației Române a Antreprenorilor de Construcții, **ARACO**, prezentă în snumarul numărului 31/noiembrie 1997, aspecte de la conferința de presă a Ministerului Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului, în care au fost discutate probleme legate de studiul reformei în domeniile amenajării teritoriului, lucrărilor publice și construcțiilor - bilanțului celor 11 luni de guvernare. Totodată, biletului face o prezentare a Expozției **TEHNA'97** și a Conferinței Naționale a Asociației Inginerilor Constructori Proiectanți de Structuri, care au urmărit evidențierea posibilităților de realizare, într-un termen scurt, a unor construcții sigure, de calitate superioară, la prețuri reduse și care să necesite cheltuieli reduse de întreținere.

● Ultimul număr al revistei **Invenția și Economie** prezintă proiectul Programului național de transfer tehnologic, stimularea și difuzarea inovării, al Ministerului Cercetării și Tehnologiei, precum și articole vizând societatea informațională, conceptul multidisciplinar numit mecatronica, drepturile de proprietate intelectuală și a.

● Numarul 17 al revistei a Clubului **ACTIM ROMANIA**, consacrată cooperării industriale franco-române, editată de Ambasada Franței în România, face o prezentare a investigațiilor firmelor franceze în țara noastră, precum și a principalilor țărări și manifestări economice ce se vor desfășura în Franța în perioada noiembrie 1997 - ianuarie 1998. Un spațiu ample este dedicat cooperării economice româno-franceze în domeniul ingineriei electronice.

● Din snumarul revistei **INGENIUM**, editată de Ordinul Inginerilor din Portugalia, spicium articole referitoare la utilizarea gazului natural ca alternativă pentru combustibilul autovehiculelor, la serviciile de consultanță și acreditare ale Ordinului Inginerilor și la metode de cartografie digitală.

● Din **Nova Zelandă** ne-a sosit numărul pe luna octombrie al revistei **Engineering**, editată de Institutul Inginerilor Profesioniști, care conține în sumari abordări ale unor aspecte din domeniul precum: management, comunicații, construcții, alimentație și biotehnologie, transporturi și proiectare intelectuală.

● Din buletinul **ID**, editat în luna octombrie de Consiliul Național al Inginerilor și Camerelor de Știință din Franța, reținem articolul "La ce servește Consiliul Național al Inginerilor și Camerelor de Știință din Franța?"; prezentarea meseriei de inginer ca o meserie de viitor, precum și aspecte din activitatea Consiliului și a uniunilor regionale.

Ing. Georgiana Dumitru

ICTPA '97

ing. Ion Rozanice

În zilele de 6 și 7 octombrie a.c. a avut loc la Sinaia cea de a doua Conferință internațională cu privire la **Tehnologiile Informației și Comunicațiilor în Administrația Publică - ICTPA '97**, organizată de Institutul de Cercetări în Informatică (ICI) și Comisia Europeană.

Conferința a prilejuit un interesant schimb de puncte de vedere și de acșămene, răspunsurile domnului **Luștin Tănase**, secretar de stat, președintele CNI, la întrebările ridicale de participanți. Într-aleile, a rețut că noua strategie a CNI, elaborată în 1997, prevede realizarea nucleului de coerență informațională, cuprinzând nomenclatoarele unitare de interes general, registrele permanente și celelalte componente preconizate în versiunile anterioare (1992, 1995, 1996), sub coordonarea Departamentului pentru Administrația Publică Locală al Secretariatului General al Guvernului.

Organizarea a fost la un nivel corepunzător, asigurând atât desfășurarea unui program de lucru dens, cât și scurte vizite în împrejurimi. Din păcate, costul ridicat al participării (taxa de înregistrare pentru personalul din administrația publică a fost de 150\$) a împiedicat prezența multor specialiști și utilizatori români interesați.

dr. Ing. Nicolae Costake

TIB '97 - platformă de cooperare

Tărgul Tehnic Internațional București - TIB '97, aflat la cea de a XXIII-a ediție (14-19 octombrie 1997), a reprezentat pentru ROMEXPO SA unul din cele mai dificile examene din ultimii ani. Ambițiosul program expozițional, structurat pe expoziții și manifestări de profil specializat, a oferit șansa TIB '97 ca, la rândul său, să rămână o emblemă a industriei românești și, așa cum afirma de **George Cojocaru**, președintele Camerei de Comerț și Industrie a României și a Municipiului București, președinte - director general al Romexpo SA, în cuvântul său inaugural: "TIB '97 este astăzi un bun național ce trebuie valorificat la adevarata lui valoare, o certitudine a noi voci a României în concertul națiunilor lumii..."

Cu o tematică precis delimitată, respectiv: inginerie mecanică - mașini-unelte și utilaje pentru prelucrări metalice, echipamente de sudură, utilaje și instalații specifice industriei de tunajerie optică, fontă și neferoase, linii de prelucrări și tehnologii de proces, componente pentru angrenaje mecanice, mașini și acționări hidraulice și pneumatice, armături industriale, roboți, mijloace și tehnologii de transport-depozitare, aparate, componente și

subansambluri pentru diferite industrii - electronică și electrotehnică, automată, telecomunicații, energetică, chimie și petrochimie, prelucrarea lemnului, industrie alimentară, servicii de specialitate ș.a. - TIB, atestat și aliniat la standardele internaționale ale Uniunii Tărgurilor Internaționale - UFI - a reușit la ediția din acest an peste 1400 de firme, din care 46% străine, ceea ce reprezintă un grad de internaționalizare similar cu cel existent în alte manifestări expoziționale de internațională importanță. Din totalul de 610 firme străine din cele 30 de țări ce au fost prezentate la târg, 579 de firme s-au aflat în componența celor 18 state sub pavilion național: Africa de Sud, Austria, Canada, Cehia, Danemarca, Elveția, Franța, Germania, Grecia, Italia, SUA, Ungaria ș.a.

La Complexul Expozițional Reședința, pe lângă standuri, de către firmele expozante, o extrăde, de varietate paletă de produse noi și tehnologii de vârf, din cele mai diverse sectoare industriale.

Vom semnala ulterior noștri doar trei exemple în domeniul cooperării industriale.

Compa Sibiu, împreună cu firma Krupp, a constituit societatea mixtă

"Krupp-Bistein-Compa", specializată în fabricarea de amortizoare și alte componente auto, furnizor pentru Mercedes și Daewoo. Această firmă a primit, în perioada TIB '97, certificate de calitate ISO 9001 și ISO 9002 de la recunoscuta TÜV-Bayer-Germania.

Electrol Alexandria, împreună cu Klockner-Moeller-Germania, vor coopera la realizarea de aparatură de joasă tensiune și tablouri pentru distribuția energiei electrice, printr-un important transfer de tehnologie și investiții, care vor asigura un nivel de calitate și de preț competitiv pe piețele internaționale.

Societatea mixtă româno-ungară "MOI-România" se va integra în procesul de prelucrare, transport, depozitare și comercializare a tipului și derivatelor - benzine, lubrifianti - pe piața românească, prin construirea a 8 centre de distribuție. Alături de țărările în acest an a constituit-o "Casa de vis americană", expusă de firma "Steel Frame Home Constr.", realizată pe o structură metalică și având o suprafață de 140 mp, cu pereți din ciment, armaji cu fibră de sticlă.

Mulțumim, AGIR!

Stimate Domnule Președinte,

Din toată inima vă rugăm să primiți cele mai bune urări de sănătate, fericire, multe realizări frumoase în tot ceea ce vă înfăptuiți pentru dezvoltarea țării noastre și reconșterea ei în lume.

Cu multă reconștință vă mulțumim pentru sprijinul decisiv ce l-ați acordat pentru realizarea minunatelor calendare și plăcuți postale țărare cu imaginea iubitei noastre mame, **Elisa Leonida Zamfirescu**, prima femeie inginer din lume.

Un calduros "La mulți ani" pentru **St. Mihail** și cele mai abule mulțumiri!

Cu deosebită stimă și reconștință,

Maria Zamfirescu Mocanu și Anuța Cazaban

PATRONATUL DIN INDUSTRIE ÎN DIALOG CU GUVERNUL

Procesul de reformă continuă să genereze numeroase probleme și disfuncționalități în economia românească, cu grave implicații în domeniul producției materiale ale serviciilor, în sectorul financiar și pe plan social.

Ca și în alte situații, Confederația Patronatului din Industria României - CONPIROM, prin președintele său executiv, ing. Silviu Oprig, a luat poziție critică, pleacă din a o profundă cunoaștere a situațiilor concrete din sectoarele industriale de bază ale economiei.

CONPIROM, făcând o amplă analiză asupra perturbarilor majore apărute în ultimii 8 ani - desființarea pârghiilor manageriale la nivel macro și mic nivel economic; acionarea lipsii de capital circulant și decapitalizarea societăților

comerciale prin politici neadecvate în domeniile financiar, monetar, valutar și fiscal; restrângerea pieței interne și externe; micșorarea nivelului producției industriale sub 50% față de anul 1989 și funcționarea întreprinderilor în marea lor majoritate sub pragul de rentabilitate; existența unei blocaji financiare prelungi care, neasnas la timp, se transformă în blocaj economic general, afectând toate sectoarele economice; lipsa de coerență a procesului de reformă, care conduce la inconsecvențe, apariția unor suprapuneri și paralelisme în gestionarea reformei, în aplicarea principiilor de restructurare și privatizare a întreprinderilor - a formulat un pachet de propuneri de măsuri pentru relansarea economiei, conținând numeroase idei și soluții menite să contribuie la eliminarea cauzelor care frânează în mod evident reforma economică.

Ideile și propunerile principale pe care di. ing. Silviu Oprig le-a expus în cadrul interviului acordat publicației noastre, au fost avansate Guvernului României, personal primului ministru Victor Ciorbea. Accesul au fost discutate în prezența reprezentanților patronatului, sindicatelor și Guvernului, în trei runde, în perioada 21 august - 30 septembrie 1997.

La problemele ridicate în cadrul discuțiilor înfățișate, punctul de vedere al Guvernului României s-a concretizat, conform celor prezentate de președintele executiv al CONPIROM, în următoarele

răspunsuri:

● Referitor la necesitatea creării unui organism care să asigure aplicarea unitară a politicilor de reformă, Guvernul examinează elaborarea unor acte normative pentru raționalizarea instituțională a organismelor care se ocupă de reformă, privatizare și restructurare, prin consasarea institutiilor actuale (Consiliul pentru Reformă, PPS, AIP, ARD etc.);

● În scopul simplificării legislației în domeniul privatizării, se va elabora, în termen de o lună, o lege unică a privatizării;

● Pentru eliminarea birocratiei și crearea de facilități investitorilor străini și autohtoni, se va elabora un proiect de lege unic în domeniul investițiilor;

● În cursul lunii octombrie a.c., pe baza propunerilor formulate de CONPIROM și AGER, ministrul UI Spineanu urma să stabilească soluțiile în vederea deblocării finanțării generale, finalizate într-un act normativ până la sfârșitul anului;

● Propunerile de măsuri în domeniul finanțării se vor reglementa cu începere de la 1 Ianuarie 1998, privind plata impozitelor și taxelor (pe profit și TVA) după încasarea facturilor, precum și perceperea impozitelor pe venitul global.

● În scopul stimulării investițiilor și a întreprinderilor private mici și mijocii, se vor elabora actele normative care vor reglementa reducerea sau scutirea de impozite pe profit reinvestit, începând cu anul 1998;

● Se va promova o politică de reducere a dobânzilor la credite,

incepând din luna octombrie 1997, pentru a stimula obținerea de credite destinate producției;

● Pentru a da mai multă coerență procesului de reformă, să se elabora un "Program unic al dezvoltării economice", prin actualizarea studiului de prognoză elaborat la începutul anului 1997;

● În acest context, în domeniul restructurării și participarea patronatului și sindicatelor de ramură, au fost elaborate studii de strategie în domeniile: energetic, mineral, metalurgic, petrol și gaze, acțiunea aflându-se în desfășurare și pentru celelalte ramuri; de asemenea, se vor desfășura analize asupra situației celor 135 de întreprinderi cu condiții speciale, în vederea stabilirii modalităților de restructurare pentru fiecare unitate în parte;

● Alte măsuri la nivel general au în vedere identificarea consilierilor în cadrul dialogului tripartit, la toate ministerele; MF - pentru proiectul de buget pe anul 1998; MAC - pentru restructurarea din agricultură, MIC - pentru comerțul exterior ș.a.

În încheiere, domnul Silviu Oprig a menționat că în scopul finalizării răspunsurilor date de către Guvernul României la problemele ridicate, este necesar ca în perioada următoare CONPIROM și Federațiile sale să urmărească înlăpăturarea lor, precum și încheierea demersurilor necesare ce se impun.

ing. Ion Rozanide

Cunoașterea la confluența celor două milenii

(Urmare din pag. 1)

nu poate fi reglementată. Autonomia este condiția însăși a salutarilor calitative care fac să progreseze cunoașterea și care sunt cruciale pentru științele aplicate și pentru cele fundamentale.

În lumea modernă, unde mijloacele de comunicare omniprezente sporesc pe zi ce trece transparența, oamenii de știință trebuie să se facă auzii cu orice preț, dacă nu vor să devină complici unor situații morale înacceptabile.

Dacă este necesar să fărâșim pe plan național noi tipuri de raporturi între știință și instanțele puterii, se dovedește astăzi că acest lucru nu mai este suficient și că procesul de consultare și decizie nu se înscrie într-o perspectivă mondială. În domenii atât de importante și diverse, cum sunt mediul înconjurător, telecomunicațiile, sănătatea, energia, educația, politicile științifice șau ocrotirea proprietății individuale, abordarea problemelor într-o politică pur națională devine un act total lipsit de sens.

A trecut vremea când guvernanții socoteau să se pot dispersa de opinia omului de știință, a cercetătorului și a tuturor celor care nu drept sarcină cotidiană transmiterile și aplicarea științei aplicate de omene. Revine astăzi comunității științifice, dar și educatorilor sau factorilor de comunicare, misiunea complexă de a contribui la reducerea decalajului dintre ceea ce știm și ceea ce facem.

Comisia Internațională pentru Educație în Secolul XXI, creată de Conferința Generală UNESCO în viziunea ei din 1991, are drept misiune să reflecteze asupra bazelor educației și învățământului în secolul viitor și cu precădere asupra mijloacelor ce trebuie instaurate pentru ca metodele și continuarea învățământului să lase mai mult loc valorilor umaniste și culturale, precum și înțelegerii internaționale.

Este evident că orice program referitor la educația cu valoare mondială ar trebui să aibă drept obiective esențiale promovarea intensă a valorilor - inclusiv cele spirituale - care pun în lumină unitatea ființelor umane și simboza lor cu natura, a pune în evidență acei factori care influențează sau amenință calitatea vieții, mai cu seamă în domeniul mediului înconjurător.

Se are în vedere reluarea formei prescruitate a lui Javier Perez de Cuellar, pe atunci Secretar General al Organizației Națiunilor Unite, un "patriotism planetar" care transcendă frontierele naționale și îngustează naționalista, a-i pregăti pe cetățeni să participe activ la viața democratică, cerința esențială a dezvoltării personale și sociale.

(Continuare în numărul viitor)

Notă: Punctele de vedere exprimate în articole aparțin autorilor.

"Univers Ingineresc" - ISSN 1223 - 0294

COLEGIUL DE REDACȚIE

dr.ing. Sorin Dimitriu
prof.ing. Aristotle Dodu
prof. dr.ing. Gheorghe Drăgan,
membru corespondent al Academiei Române
prof. dr.ing. Dan Ghiocel
dr.ing. Cristian Mihu
dr.ing. Mihai Mihăilă
ing. Viorica Angheluta Mocanu
prof. dr.ing. Dumitru Teacj
acad. Radu Voinea

Tipar: Populul drago print
TIPOGRAFIA FED Călea Rahovei 147,
sector 5 - București, Tel.: 335.93.18; Fax: 337.33.77

Cum merge UNITEL ?

- Universitatea Permanentă de Telecomunicații (UNITEL), pomită pe data de 6 octombrie 1997, în prezența di. ing. Mihai Mihăilă, președintele AGIR și a di. ing. Dumitru Dumrescu, secretar de stat la Ministerul Comunicațiilor, și-a desfășurat activitatea prin acțiuni realizate în sala de conferințe AGIR din B-ului Dacia nr. 26 (fost str. Eminescu nr. 9) în fiecare zi de luni.

De ce acțiuni ?

- Sedițiți sună desuț, lecție este prae scolară, deci acțiune, care înseamnă 60 de minute expunere și 30 de minute dezbateri.

Care sa fost temele acestor acțiuni ?

- Cercetare și inovare în telecomunicații, susținută de di. dr.

ing. Ion Stănculescu, directorul Institutului Național de Studii și Cercetări în Comunicații; Aspecte ale telecomunicațiilor moderne, susținută de dna prof. univ. dr. ing. Adelaida Mateescu, șefa Catedrei de telecomunicații din cadrul Facultății de Electronică și Telecomunicații, U.P.B.; Sisteme de transmisiuni numerice, susținută de di. dr. ing. Dragoș Ciurea, conferențiar în cadrul Facultății de Electronică și Telecomunicații; Noi tehnologii în sistemele de transmisiuni, susținută de dna ing. Marielona Ionescu, șefa de serviciu Rețele și Transmisiuni din cadrul S.N. ROMTELECOM S.A.

Nume prestigioase, dar de ce atatea domenii ?

- Tocmai pentru varietatea de unghieri de vedere.

Cu participanții cum stați ?

București
Adică ?
- UNITEL se adresează specialiștilor din București și celor din 13 județe apropiate, care pot veni să urse acțiunii, în general cam 2000 de persoane în mod obișnuit, în sala sun între 20 și 30 de participanți, deci puțin peste 1%. Este mult, este puțin ?

Da, este greu de spus, dar cine sunt aceste grupuri ?

- Conducății direcțiilor Telemarm și Brăila, specialiștii din București, Telemarm, Prahova, Dâmbovița, Brașov, Giurgiu și din Direcția centrală S.N. Romtelecom S.A.

Deci numai din S.N. Romtelecom S.A. ?

- Nu, participa de asemenea conducătorii și specialiștii de la firmele "Teleconstrucția" și "Telemoproiect".

Aveți tendința de a invita tot mai multe firme ?

NU ESTE A DRUM!

- Da, în viitor vom accentua caracterul de FORUM, înțelegând prin acesta dezbateri și opinii privind viitorul telecomunicațiilor, unificarea termenilor specifici și definirea mai clară a conceptelor moderne.

În privința tematicii, ce intenționați să introduceți în sesiunea de primăvară ?

- Avem în vedere lărgirea ariei tematice, astfel încât pe lângă acțiunile cu teme specifice de telecomunicații, vom include și informatica, multimedia și, de ce nu, fundamentele științifice ale comunicațiilor.

Care organizație ?

- Da, pe lângă secția UNITEL FORUM încercăm să inițiem și secția UNITEL PUNI.

Adică ?

- UNITEL PUNI înseamnă organizarea de cursuri post-universitare împreună cu Catedra de telecomunicații din cadrul Facultății de Electronică și Telecomunicații, a giru Ministerului Educației Naționale.

De ce această organizație ?

- Pentru că UNITEL, ca parte a societății civile, poate aduce specialiști universitari, cercetători, practicanți de marcă, proiectanți și constructori pentru a realiza un învățământ profund aplicativ, cu cotă înaltă teoretică.

Sună frumos, dar susținerea materială ?

- Speranța în sponsori este și în primul plan S.N. ROMTELECOM S.A.

Succes !

- Mulțumim.

ing. Adrian Moraru,
manager UNITEL